

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยคและอนุประโยค ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Learning Achievement and Attitudes to Study Sentence Types and Clauses of Study Skills and Composition Course based on Cooperative Learning of First-Year Students, International College, Suan Sunandha Rajabhat University

โดย

พลัณณพัทธ์ ศิริวงศ์

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2558

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา
English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยคและอนุประโยค
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Learning Achievement and Attitudes to Study Sentence Types and Clauses of
Study Skills and Composition Course based on Cooperative Learning of First-
Year Students, International College, Suan Sunandha Rajabhat University

โดย

พลัณณพัทธ์ ศิริวงศ์

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2558

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยคและอนุประโยค ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อผู้วิจัย อาจารย์พลัณณพัทธ์ ศิริวงศ์
 ดร. กนกรัตน์ คุณะสารพันธ์
 อาจารย์พิมานมาส นิลสุวรรณ
 อาจารย์ปพิชญา ปภังกร

หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2558

.....

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) วิชา English for Communication and Study Skills ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกสาขาวิชาที่กำลังเรียนวิชา English for Communication and Study Skills ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 35.03 และ 41.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26 และ 3.36 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{x} = .000$, $t = -42.63$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ นักศึกษามีเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\bar{x} = .44$ ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 และ 1.14)

ABSTRACT

Research Title: A Study of Achievement, Attitudes, and Satisfaction of First Year Students toward Learning English (Bridging Course), International College, Suan Sunandha Rajabhat University

Authors: Mr. Phalaunnaphat Siriwongs
Dr. Kanokrat Kunasaraphan
Ms. Pimanmas Ninsuwan
Ms. Papitchaya Papangkorn

Year: 2014

.....

This research aimed to compare learning achievement and attitudes to study sentence types and clauses of study skills and composition course based on cooperative learning of First-Year Students, International College, Suan Sunandha Rajabhat University with the participation of students who took English for Communication and Study Skills in the first semester of academic year 2015.

The research showed that the results from both pre-test and post-test based on cooperative learning indicated the average of 35.03 and 41.83 and variations were 1.26 and 3.36 respectively. Also the comparison between pre-test and post-test showed that the achievement in learning English of students was significantly higher at the significance level of .05 ($\bar{x} = .000$, $t = -42.63$) while students' satisfaction was not statistically significance ($\bar{x} = .44$, $t = .78$) with averages 3.92 and 3.87 and variations .49 and 1.14.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากการให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยของวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จ เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา English for Communication and Study Skills และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรองทอง ไครรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัย และขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทุกสาขาวิชาที่เรียนวิชา English for Communication and Study Skills ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

คณะผู้วิจัย

คำนำ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอผลการวิจัย ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา English for Communication and Study Skills ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือก่อนและหลังเรียนวิชา English for Communication and Study Skills ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดจากคะแนนของนักศึกษาจากการสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) การสำรวจเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือของนักศึกษานั้น ใช้แบบสอบถาม ซึ่งข้อความประกอบไปด้วยข้อความเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ รายงานการวิจัยฉบับนี้ แสดงขั้นตอนการดำเนินงานตามระเบียบวิธีของการวิจัย และผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้สนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

อาจารย์พัฒนพัทธ์ ศิริวงศ์
ดร. กนกรัตน์ คุณะสารพันธ์
อาจารย์พیمانมาส นิลสุวรรณ
อาจารย์ปพิชญา ปภังกร

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
คำนำ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 คำถามวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
2.2 เจตคติ	6
2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ	8
2.4 ชนิดของประโยค	19
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
3.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
3.3 ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิจัย	27
4.1 ข้อมูลส่วนตัวนักศึกษา	28
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ	29
4.3 เจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ	32
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	35
5.1 สรุปผลการวิจัย	35
5.2 อภิปรายผล	36
5.3 ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	39
ภาคผนวก	42
ภาคผนวก ก	43
ภาคผนวก ข	56
ภาคผนวก ค	58
ภาคผนวก ง	74
ประวัติผู้วิจัย	79

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1: ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา	28
ตารางที่ 2: เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ	29
ตารางที่ 3: เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ เรื่องอนุประโยค	29
ตารางที่ 4: ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องอนุประโยค แต่ละบทเรียน	30
ตารางที่ 5: เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ เรื่องประโยค	30
ตารางที่ 6: ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องประโยค แต่ละบทเรียน	31
ตารางที่ 7: เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ	32
ตารางที่ 8: ค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือแต่ละข้อ	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนทั่วโลกทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการดำเนินชีวิตทั่วไปในปัจจุบัน ในส่วนของประเทศไทยนั้นให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และได้กำหนดให้นักเรียนไทยต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจึงมีหลักสูตรเป็นหลักสูตรนานาชาติ (International College) โดยนักศึกษาจะต้องเรียนทุกรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาจะสามารถนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเพื่อนักศึกษาจะได้นำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้กับตนเองและสังคม

เนื่องจากประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็นส่วนหนึ่งของประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ในปีพุทธศักราช 2558 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียน จึงต้องมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งมีเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับชนิดของประโยค (Types of sentences) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ในการใช้ประโยคภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ในรายวิชา English for Communication and Study Skills และ English Composition for Daily Life

ความสำคัญในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คือ ไวยากรณ์ถือเป็นส่วนประกอบพื้นฐานสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยกฎเกณฑ์ที่เป็นการสร้างคำและโครงสร้างของประโยค นอกจากนี้ไวยากรณ์ยังประกอบด้วยรูปแบบ ซึ่งนำไปใช้เพื่อกำหนดหน้าที่ชนิดของคำในบริบทต่างๆ รวมทั้งยังเป็นส่วนสำคัญของแต่ละภาษาที่จำเป็นต้องมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพื่อจะได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งความรู้ทางด้านไวยากรณ์ยังเป็นพื้นฐานในเรียนในรายวิชาอื่นในแต่ละหลักสูตรต่อไป (McLeirsh, 2009)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้งานภาษาที่เรียนมาในการพูดติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ และเข้าใจรูปแบบการสื่อสารโดยอาศัยหลักไวยากรณ์ได้ถูกต้อง Dickins และ Woods (1988) ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ไว้ว่า ถ้าขาดความรู้ด้านระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้ว ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่เกิดความเข้าใจและไม่สามารถสื่อสารในระดับสูงได้ จึงกล่าวได้ว่าไวยากรณ์เป็นตัวบังคับถึงส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการตีความการสื่อสาร และยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ ทักษะด้านการเขียนจะเป็นแรงเสริมทำให้การเรียนไวยากรณ์มีความหมายต่อนักเรียนมากขึ้น นักเรียนจะได้มีโอกาสนำโครงสร้างต่างๆ ที่ตนได้เรียนมาเรียบเรียงเป็นประโยคของตนเอง

จากปัญหาความบกพร่องทางโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นักวิจัยจึงมีความสนใจในการนำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ รวมถึงศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills และอนุประโยค (Clauses) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 คำถามวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีความแตกต่างกันหรือไม่
2. เจตคติก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills และอนุประโยค (Clauses) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ในรายวิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยค และอนุประโยค ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2557
2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการวิจัยในครั้งนี้วัดจากผลคะแนนของนักศึกษาจากการสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เรื่องชนิดของประโยค
3. การสำรวจเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถาม ซึ่งข้อคำถามประกอบไปด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative

Learning) วิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยค และอนุประโยค

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) ก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และความเข้าใจเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าว นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาดังกล่าวสามารถใช้ผลวิจัยนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบวิธีการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะกับกลุ่มนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์ในวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจะสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ ศักยภาพ และความสามารถ รวมทั้งความสนใจของนักศึกษาที่มาจาก หลากหลายสาขาวิชาให้ได้รับประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษ

1.5 นิยามศัพท์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการสอบของนักศึกษา ซึ่งได้จากการสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เรื่องอนุประโยค (Clauses) และประโยค (Sentences) ในรายวิชา English for Communication and Study Skills วัดจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ คิดเดี่ยว คิดคู่ (Think Pair Share) และการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ ทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team-Pair-Solo)

การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ คิดเดี่ยว คิดคู่ (Think Pair Share) หมายถึง เทคนิคโดยเริ่มจากปัญหาหรือโจทย์คำถาม โดยสมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของแต่ละคู่มาอภิปรายพร้อมกัน 4 คน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุด จึงนำคำตอบเล่าให้เพื่อนฟัง

การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ ทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team-Pair-Solo) หมายถึง เทคนิคที่เมื่อครูกำหนดปัญหา โจทย์ หรืองานให้ทำ แล้วสมาชิกจะทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มจนงานแล้วเสร็จ จากนั้นจะแบ่งสมาชิกเป็นคู่ให้ทำงานร่วมกันเป็นคู่จนงานสำเร็จแล้วถึงขั้นสุดท้าย ให้สมาชิกแต่ละคนทำงานคนเดียวจนสำเร็จ

เจตคติต่อภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก ท่าทีที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ วัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ เจตคติ และความพึงพอใจในการเรียนเตรียมพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมประเด็นหลักดังต่อไปนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement)

2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 เจตคติ

2.2.1 ความหมายและองค์ประกอบของเจตคติ

2.2.2 เจตคติกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

2.3 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

2.3.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.3 ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.4 องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม

2.3.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.7 เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ

2.3.8 วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2.4 ชนิดของประโยค (Types of Sentences)

2.4.1 Simple Sentence

2.4.2 Compound Sentence

2.4.3 Complex Sentence

2.4.4 Compound-Complex Sentence

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement)

2.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพทางการศึกษา เป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนั้นได้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ได้มีนัยการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

นิภา เมธาวิชัย (2536: 65) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และทักษะที่ได้รับและพัฒนามาจากการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ครูอาศัยเครื่องมือวัดผลช่วยในการศึกษาว่านักเรียนมีความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด

Good (1959) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้หรือพัฒนาทักษะทางการเรียน ซึ่งโดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบหรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง

อารมณั เพชรชื่น (2527: 46) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึก ค่านิยม และจริยธรรม ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Eysenck, J. H., Arnold, W., & Meili, R. (1972) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป และสอดคล้องกับแนวคิดของไพศาล หวังพานิช (2536: 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัด การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วเกิดการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษาความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนของนักเรียน นักศึกษา และนักจิตวิทยาหลายท่านได้ทำการศึกษ้องค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเสนอเป็นแนวทางในการปรับปรุงป้องกันปัญหาที่กระทบต่อการเรียน และพัฒนา

ศักยภาพของนักเรียนที่มีอยู่ให้ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงสุดทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

Klausmier (1985) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีดังนี้

1. คุณลักษณะของนักเรียน ได้แก่ ความพร้อมทางสมอง และความพร้อมทั้งสติปัญญา ความพร้อมทางด้านร่างกายและความสามารถทางด้านทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความสนใจ แรงจูงใจ เจตคติและค่านิยม สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ และเพศ
2. คุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ สติปัญญา ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ ทักษะทางร่างกาย คุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ความเข้าใจในสถานการณ์ อายุ และเพศ
3. พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอนจะต้องมีพฤติกรรมที่มีความเป็นมิตรต่อกัน เข้าอกเข้าใจกัน มีความสัมพันธ์กันดี มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน
4. คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน ได้แก่ โครงสร้างของกลุ่ม ตลอดจนความสัมพันธ์ของกลุ่ม เจตคติ ความสามัคคี และภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดีของกลุ่ม
5. คุณลักษณะของพฤติกรรมเฉพาะตัว ได้แก่ การตอบสนองต่อการเรียน การมีเครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมในการเรียน ความสนใจต่อบทเรียน
6. แรงผลักดันภายนอก ได้แก่ บ้าน มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในบ้านดี สิ่งแวดล้อมดี มีวัฒนธรรมและคุณธรรมพื้นฐานดี เช่น ขยันหมั่นเพียร ความประพฤติดี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ประกอบด้วย คุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด รวมกับลักษณะนิสัยทางจิตพิสัยของนักเรียน คุณภาพการสอนของครูและสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งคุณลักษณะของตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ คุณภาพการสอนของครู พฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และปัจจัยอื่นๆ ตามลำดับ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมการเรียน ซึ่งจัดอยู่ในองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ผู้สอน ตลอดจนพฤติกรรมระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

2.2 เจตคติ

ผลการวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนภาษาของผู้เรียนมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากเจตคติ ความพึงพอใจ พฤติกรรมการเรียน กลยุทธ์และเทคนิควิธีการเรียน Chang, Chiu & Lee (2000), McLaughlin & Vacha (1992) และ Slavin (1990) พบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาอังกฤษในระดับต่ำเป็นผลมาจากการขาดเจตคติที่ดี และขาดทักษะการใช้กลยุทธ์ในการเรียนที่ดี ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำคือ การขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นิสัยหรือพฤติกรรมเรียนที่ไม่ถูกต้อง การขาดทักษะการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษารวมถึงเทคนิคการเรียนที่ไม่ถูกวิธี งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อภาษาอังกฤษซึ่งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 ความหมายและองค์ประกอบของเจตคติ

Longman's dictionary of contemporary English (2003) ให้คำจำกัดความของเจตคติว่าเป็นความรู้สึกหรือความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเนื่องมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่ได้รับ โดยที่ความรู้สึกหรือความคิดนั้นๆ อาจจะเป็นไปในทางชอบหรือไม่ชอบ เป็นไปในเชิงลบหรือเชิงบวก เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลมีการแสดงปฏิกิริยาหรือการกระทำต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้าน อีกทั้งเจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน แต่สามารถแปลความหมายได้จากการแสดงออก

นอกจากนี้ นักวิจัยสาขาจิตวิทยาและการศึกษาโดยเฉพาะสาขาการเรียนรู้อาษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้หลายความหมายตามความแตกต่างของมุมมองและบริบท (Alhmali, 2007) โดย Montano และ Kasprzyk (2008) นิยามเจตคติว่าถูกกำหนดโดยความเชื่อของแต่ละบุคคลแล้วจึงแสดงพฤติกรรมออกมาตามความเชื่อนั้นๆ ซึ่งบุคคลที่มีความเชื่อในเชิงบวกต่อสิ่งหนึ่งจะแสดงพฤติกรรมในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่หากบุคคลนั้นมีความเชื่อในเชิงลบต่อสิ่งหนึ่งแล้วจะแสดงพฤติกรรมในเชิงลบต่อสิ่งนั้น Wenden (1991) ได้ขยายคำจำกัดความของเจตคติให้กว้างขึ้น ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) ความเชื่อ ความคิด หรือความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 2) ความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และ 3) พฤติกรรม ซึ่งหมายถึงการกระทำหรือการแสดงออกต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง องค์ประกอบดังกล่าวสอดคล้องกับ Matsuda (2000) ที่ให้ความหมายของเจตคติของผู้เรียนว่าประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) สติปัญญา ความเชื่อ และค่านิยมของผู้เรียน 2) อารมณ์หรือความรู้สึกของผู้เรียนต่อภาษานั้น และ 3) ความพยายาม ซึ่งเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความตั้งใจในการวางแผนกระทำเพื่อเรียนรู้อาษานั้นๆ เช่นเดียวกันกับ Triandis (1971) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ 3 ด้านของเจตคติ ได้แก่ ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้จะต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2.2 เจตคติกับการเรียนรู้อาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

Gardner (1975), Littlewood (1984), Reid (2003) และ Visser (2008) กล่าวว่า เจตคติมีความสำคัญ เนื่องจากไม่สามารถแยกออกจากการเรียนได้ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากความสำเร็จในการเรียนภาษานั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพด้านความฉลาดเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาด้วยเหมือนกับการเรียนรู้ในแขนงวิชาอื่นๆ ที่มีเจตคติเป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

Padwick (2010) กล่าวเสริมว่าธรรมชาติของการเรียนภาษานั้นต้องเกี่ยวเนื่องกับปัจจัยทางด้านสังคมและจิตวิทยา ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย นอกจากนี้ Gardner & Lambert (1972) ได้กล่าวย้่าว่าความสำเร็จของผู้เรียนในการเรียนรู้อาษาที่สองมีอิทธิพลมาจากการมีความรู้สึกและเจตคติที่ดีต่อภาษาเป้าหมาย การมีเจตคติที่ดียังช่วยให้กระบวนการเรียนภาษานั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Ellis

(1994) ที่ระบุถึงความสามารถในการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนว่ามาจากอิทธิพลของเจตคติที่มีต่อภาษาเป้าหมาย ต่อเจ้าของภาษารวมถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และค่านิยมทางสังคม

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นว่าเจตคติเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สอง โดยเป็นที่ยอมรับกันว่า หากผู้เรียนมีเจตคติเชิงบวกน่าจะนำไปสู่แรงจูงใจในการเรียนมากกว่าเจตคติเชิงลบ Klein (1990) อธิบายว่าผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติดี ซึ่งสอดคล้องกับ Mantle-Bromley (1995) ที่ได้ย้ำถึงเจตคติเชิงบวกที่ผู้เรียนมีต่อครูผู้สอน ต่อการเรียน ต่อภาษา ต่อเจ้าของภาษา และต่อวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายนั้นว่ามีความสำคัญทั้งต่อความสำเร็จและความตั้งใจที่จะเรียนภาษาต่อไปของผู้เรียน กล่าวคือผู้เรียนที่มีเจตคติเชิงบวกจะแสดงความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งตรงกันข้ามกับผู้เรียนที่มีเจตคติที่เป็นลบ จะแสดงความไม่ชอบหรือรู้สึกกังวลที่จะเรียนภาษาอังกฤษ แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิดของสามารถ เลิศโอภาส (2539) ที่กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีผลต่อการกระทำและความสำเร็จในการกระทำสิ่งนั้นๆ ด้วย ทั้งนี้ยังรวมไปถึงความสนใจ ความเต็มใจ และความเพียรพยายามในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองอีกด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับเจตคติที่ได้กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่าเจตคติมีความสำคัญเทียบเท่ากับความถนัด ซึ่งจะชี้ความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การมีเจตคติที่ดีของผู้เรียนสามารถทดแทนความถนัดน้อยที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้ประสบผลสำเร็จได้ นอกจากนี้เจตคติของผู้เรียนยังส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนอีกด้วย กล่าวคือ การมีเจตคติเชิงบวกเอื้อต่อการมีพฤติกรรมการณ์เรียนที่ดีหรือการเลือกใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่เหมาะสมกว่าการมีเจตคติเชิงลบซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์เรียนที่ไม่เหมาะสม ผู้เรียนที่มีเจตคติเชิงบวกต่อภาษา วัฒนธรรม และต่อการเรียนภาษาต่างประเทศจะเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเจตคติเชิงบวกจะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้รู้สึกอยากสร้างปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษามากขึ้น ซึ่งจะเป็นการช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยเอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้กลยุทธ์ต่างๆ ที่จำเป็นในการเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ทางภาษา รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความเพียรพยายามในการเรียนรู้ภาษาให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น (Gardner, 1985)

2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลอง แล้วผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจำเป็นต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่างๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ 2544: 15) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความ

พร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

Slavin (1987) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกันคือเป้าหมายของกลุ่ม

ไสว พักขาว (2544: 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-6 คน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมกันรับผิดชอบงานในกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

2.3.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา และการพูด
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ และการเป็นผู้นำ ผู้ตาม

2.3.3 ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือว่ามีลักษณะ ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น

- เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
- เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
- เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
- เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
- เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
- เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) เป็นต้น

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

2.3.4 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ Johnson และ Johnson (1987) Smith (1996) และ Tenenberg (1995) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกันโดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ตนประสบความสำเร็จได้ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนนเป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Pronotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้ก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ผู้สอนควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Johnson และ Johnson (1991) ได้เพิ่มองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้นอีก 1 องค์ประกอบ ได้แก่

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในอันที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 122) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกันด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็นโดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไข ปัญหาที่ใดและอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกัน ได้แก่

1. มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยสมาชิกแต่ละคนมีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม

2. มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการให้สมาชิกได้ร่วมกันทำงานกลุ่มกันอย่างใกล้ชิด โดยการเสนอและแสดงความคิดเห็นกันของสมาชิกภายในกลุ่มด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน หมายความว่า สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. มีการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มย่อย ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ เพื่อให้ นักเรียนจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีการใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยจะต้องดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

2.3.5 ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม

ไสว พักขาว (2544: 195) ได้กล่าวว่า จากองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งได้แก่ ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันและกัน ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล การใช้ทักษะระหว่างบุคคล การทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างออกไปจากการเรียนรู้อย่างเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning) กล่าวคือ การเรียนเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมนั้นเป็นเพียงการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกัน แบ่งงานกันทำ สมาชิกในกลุ่มต่างทำงานเพื่อให้งานสำเร็จ เน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการในการทำงาน ดังนั้นสมาชิกบางคนอาจมีความรับผิดชอบในตนเองสูง แต่สมาชิกบางคนอาจไม่มีความรับผิดชอบ ขอเพียงมีชื่อในกลุ่ม มีผลงานออกมาเพื่อส่งครูเท่านั้น ซึ่งต่างจากการเรียนเป็นกลุ่มแบบร่วมมือที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย Johnson และ Johnson (1987) ได้สรุปความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้แบบดั้งเดิมไว้ดังนี้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
1. มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างสมาชิก	1. ขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิก
2. สมาชิกเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเอง	2. สมาชิกขาดความรับผิดชอบในตนเอง
3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน	3. สมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน
4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ	4. มีผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว
5. รับผิดชอบร่วมกับสมาชิกด้วยกัน	5. รับผิดชอบเฉพาะตนเอง
6. เน้นผลงานและการคงอยู่ซึ่งความเป็นกลุ่ม	6. เน้นที่ผลงานเพียงอย่างเดียว
7. สอนทักษะทางสังคมโดยตรง	7. ทักษะทางสังคมถูกละเลย
8. ครูคอยสังเกตและหาโอกาสแนะนำ	8. ครูขาดความสนใจหน้าที่ของกลุ่ม
9. สมาชิกกลุ่มมีกระบวนการทำงานเพื่อ ประสิทธิผลกลุ่ม	9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

2.3.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 122-123) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน
 - 1.2 ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม
2. ขั้นสอน
 - 2.1 ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์ หาคำตอบ
 - 2.2 ผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์
 - 2.3 ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน
3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม
 - 3.1 ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ผู้สอนควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด เป็นต้น
 - 3.2 ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณี que ผู้เรียนสงสัยต้องการความช่วยเหลือ
4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล
5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

2.3.7 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545: 177-195) อ้างในอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 123-125) กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายวิธี ได้แก่

1. ปริศนาความคิด (Jigsaw)

ปริศนาความคิดเป็นเทคนิคที่สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปศึกษาหาความรู้ในหัวข้อเนื้อหาที่แตกต่างกันแล้วกลับเข้ากลุ่มมาถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาให้สมาชิกกลุ่มฟัง วิธีนี้คล้ายกับการต่อภาพจิ๊กซอร์ จึงเรียกวิธีนี้ว่า Jigsaw หรือปริศนาการคิด

ลักษณะการจัดกิจกรรม

ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันเข้ากลุ่มร่วมกันเรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home Group) สมาชิกในกลุ่มบ้านจะรับผิดชอบศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน แล้วแยกย้ายไปเข้ากลุ่มใหม่ในหัวข้อเดียวกัน กลุ่มใหม่นี้เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกันเสร็จ ก็จะย้ายกลับไปกลุ่มเดิมคือ กลุ่มบ้านของตน นำความรู้ที่ได้จากการอภิปรายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปให้กลุ่มบ้านฟัง ผู้สอนทดสอบและให้คะแนน

2. กลุ่มร่วมมือแข่งขัน (Teams–Games–Tournaments: TGT)

เทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขันเป็นกิจกรรมที่สมาชิกในกลุ่มเรียนรู้เนื้อหาสาระจากผู้สอนด้วยกัน แล้วแต่ละคนแยกย้ายไปแข่งขันทดสอบความรู้ คะแนนที่ได้ของแต่ละคนจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันเตรียมตัวเข้าแข่งขัน โดยผลัดกันถามตอบให้เกิดความแม่นยำในความรู้ที่ผู้สอนจะทดสอบ เมื่อได้เวลาแข่งขัน แต่ละทีมจะเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน แล้วเริ่มเล่นเกมพร้อมกันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน เมื่อการแข่งขันจบลง ผู้เข้าร่วมแข่งขันจะกลับไปเข้าทีมเดิมของตนพร้อมคะแนนที่ได้รับ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดถือว่าเป็นทีมชนะเลิศ

3. กลุ่มร่วมมือช่วยเหลือ (Team Assisted Individualization: TAT)

เทคนิคการเรียนรู้วิธีนี้เป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนได้แสดงความสามารถเฉพาะตนก่อน แล้วจึงจับคู่ตรวจสอบกันและกัน ช่วยเหลือกันทำใบงานจนสามารถผ่านได้ ต่อจากนั้นจึงนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายได้รับรางวัล

ลักษณะการจัดกิจกรรม

กลุ่มจะมีสมาชิก 2–4 คน จับคู่กันทำงานตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจผลงาน ถ้าผลงานยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ต้องแก้ไขจนกว่าจะผ่าน ต่อจากนั้นทุกคนจะทำข้อทดสอบ คะแนนของทุกคนจะมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล

4. กลุ่มสืบค้น (Group Investigation: GI)

กลุ่มสืบค้นเป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหาความรู้มานำเสนอ ประกอบเนื้อหาที่เรียน อาจเป็นการทำงานตามใบงานที่กำหนด โดยที่ทุกคนในกลุ่มรับรู้และช่วยกันทำงาน

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มจะช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ หรือความรู้มานำเสนอต่อชั้นเรียน โดยผู้สอนแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อย แต่ละกลุ่มศึกษากลุ่มละ 1 หัวข้อ เมื่อพร้อมผู้เรียนจะนำเสนอผลงานที่ละกลุ่ม แล้วร่วมกันประเมินผลงาน

5. กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT)

กลุ่มเรียนรู้ร่วมกันเป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงานจนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

ลักษณะการจัดกิจกรรม

กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ เป็นต้น กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน

6. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together: NHT)

กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. กลุ่มร่วมมือ (Co - op Co - op)

กลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคการทำงานกลุ่มวิธีหนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงานกลุ่มร่วมกัน และสนองต่อหลักการของการเรียนรู้และร่วมมือที่ว่า ความสำเร็จแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน

ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันจะแบ่งหน้าที่รับผิดชอบไปศึกษาหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมาย แล้วนำงานจากการศึกษาค้นคว้ามารวมกันเป็นงานกลุ่มปรับปรุงให้ต่อเนื่องเชื่อมโยง มีความสละสลวยแล้วจึงนำเสนอต่อชั้นเรียน ทุกกลุ่มจะช่วยกันประเมินผลงาน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างแท้จริง ได้ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกเป็นผู้นำ ผู้ตามกลุ่มฝึกการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ และฝึกทักษะทางสังคม ผู้สอนควรเลือกใช้เทคนิควิธีต่างๆ ดังกล่าวมาให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.3.8 วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

วันเพ็ญ จันท์เจริญ (2542 : 119-128) กล่าวถึงวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้กันมีเทคนิคสำคัญ 2 แบบ คือ แบบเป็นทางการ (Formal cooperative learning) และแบบไม่เป็นทางการ (Informal cooperative learning)

1. การเรียนแบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ มีดังนี้

1.1 เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team-Games-Tournament หรือ TGT) คือ การจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 คน ระดับความสามารถต่างกัน (Heterogeneous teams) คือ เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานของกลุ่มเอาไว้ ผู้สอนทำการสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องก่อนนำเสนอ แล้วจัดกลุ่มใหม่เป็นกลุ่มแข่งขันที่มีความสามารถเท่าๆ กัน (Homogeneous tournament teams) มาแข่งขันตอบปัญหาซึ่งจะมีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล คะแนนของกลุ่มจะได้จากคะแนนของสมาชิกที่เข้าแข่งขันร่วมกับกลุ่มอื่นๆ ร่วมกัน แล้วมีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.2 เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) คือ การจัดกลุ่มเหมือน TGT แต่ไม่มีการแข่งขัน โดยให้ผู้เรียนทุกคนต่างคนต่างทำข้อสอบ แล้วนำคะแนนพัฒนาการ (คะแนนที่ดีกว่าเดิมในการสอบครั้งก่อน) ของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม และมีการให้รางวัล

1.3 เทคนิคการจัดกลุ่มแบบช่วยรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TA) เทคนิคนี้เหมาะกับวิชาคณิตศาสตร์ ใช้สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 3-6 วิธีนี้สมาชิกกลุ่มมี 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีความรู้ระดับเดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนตามความยากง่ายของเนื้อหา วิธีที่สอนจะแตกต่างกัน เด็กกลับไปยังกลุ่มของตน และต่างคนต่างทำงานที่ได้รับมอบหมายแต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

1.4 เทคนิคโปรแกรมการร่วมมือในการอ่านและเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC) เทคนิคนี้ใช้สำหรับวิชาอ่าน เขียน และทักษะอื่นๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็เท่ากัน แต่ต่างระดับความรู้กับ 2 คนแรก ครูจะเรียกคู่ที่มีความรู้ระดับเท่ากันจากกลุ่มทุกกลุ่มมาสอน ให้กับเข้ากลุ่ม แล้วเรียกคู่ต่อไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

1.5 เทคนิคการต่อภาพ (Jigsaw) เทคนิคนี้ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 สมาชิกในกลุ่มมี 6 คน ความรู้ต่างระดับกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกันกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ ในหัวข้อที่ต่างกันออกไป แล้วทุกคนกลับมากลุ่มของตน สอนเพื่อนในสิ่งที่ตนไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ มา การประเมินผลเป็นรายบุคคลแล้วรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

1.6 เทคนิคการต่อภาพ 2 (Jigsaw II) เทคนิคนี้สมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน นักเรียนทุกคนสนใจเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยของบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจหัวข้อเดียวกันจะไปประชุมกัน ค้นคว้าและอภิปราย แล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตนสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนเองไปประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นมา ผลการสอบของแต่ละคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนรวมได้ดีกว่าครั้งก่อน (คิดคะแนนเหมือน STAD) จะได้รับรางวัล (Kagan, 1994) ขั้นตอนการเรียนมีดังนี้

- 1) ผู้สอนแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม

- 2) จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคละกันภายในกลุ่มเป็นกลุ่มบ้าน (Home group) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ตนได้รับมอบหมายเท่านั้น โดยใช้เวลาตามที่ผู้สอนกำหนด
- 3) จากนั้นผู้เรียนที่อ่านหัวข้อย่อยเดียวกันมานั่งด้วยกันเพื่อทำงาน ซักถาม และทำกิจกรรม ซึ่งเรียกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert group) สมาชิกทุกๆ คนร่วมมือกันอภิปรายหรือทำงานอย่างเท่าเทียมกัน โดยใช้เวลาตามที่ผู้สอนกำหนด
- 4) ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับมายังกลุ่มบ้าน (Home group) ของตน จากนั้นผลัดเปลี่ยนกันอธิบายให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง เริ่มจากหัวข้อย่อยที่ 1, 2, 3 และ 4 เป็นต้น
- 5) ทำการทดสอบหัวข้อย่อย 1-4 กับนักเรียนทั้งห้อง คะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มรวมเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับการตีประกาศ

1.7 เทคนิคการตรวจสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation) เทคนิคนี้สมาชิกในกลุ่มมี 2-6 คน เป็นรูปแบบที่ซับซ้อน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้า สมาชิกในกลุ่มแบ่งงานกันทั้งกลุ่ม มีการวางแผนการดำเนินงานตามแผน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์งานที่ทำการนำเสนอผลงานหรือรายงาน ต่อหน้าชั้น การให้รางวัลหรือให้คะแนนเป็นกลุ่ม

1.8 เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) วิธีนี้สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ความสามารถต่างกัน ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 โดยผู้สอนทำการสอนทั้งชั้น เด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ผู้สอนมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม

1.9 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co - op - Co - op) ซึ่งเทคนิคนี้ประกอบด้วย ขั้นตอนต่างๆ คือ ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายหัวข้อที่จะศึกษา แบ่งหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน กลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาตามความสนใจของกลุ่ม กลุ่มแบ่งหัวข้อย่อย ออกเป็นหัวข้อเล็กๆ เพื่อผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มเลือกไปศึกษา และมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนภายในกลุ่ม แล้วผู้เรียนเลือกศึกษาเรื่องที่ตนเลือกและนำเสนอต่อกลุ่ม กลุ่มรวบรวมหัวข้อต่างๆ จากผู้เรียนทุกคนภายในกลุ่ม แล้วรายงานผลงานต่อชั้นและมีการประเมินผลงานของกลุ่ม

เทคนิคทั้ง 9 ดังกล่าวข้างต้นนี้ ส่วนมากจะใช้ตลอดคาบการเรียนหรือตลอดกิจกรรมการเรียน ในแต่ละคาบ เรียกรูปแบบร่วมมือประเภทนี้ว่า การเรียนแบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal cooperative learning) แต่ยังมีเทคนิคอื่นๆ อีกจำนวนมากที่ไม่จำเป็นต้องใช้ตลอดกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละคาบ อาจใช้ในชั้นนำ สอดแทรกในชั้นสอนตอนใดๆ ก็ได้ หรือใช้ในชั้นสรุป หรือชั้นทบทวน หรือชั้น วัตถุประสงค์ เรียกรูปแบบร่วมมือประเภทนี้ว่า การเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal cooperative learning) ดังนี้

2. การเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ

Kagan (1994) ได้ออกแบบเทคนิคการเรียนแบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการไว้ถึง 52 เทคนิค ในที่นี้จะขอแนะนำเทคนิคของการเรียนแบบร่วมมือแบบไม่เป็นทางการจำนวน 9 เทคนิค ซึ่งเป็นเทคนิคที่กระทำได้ง่ายจึงสะดวกที่จะนำไปใช้ ดังนี้

2.1 การพูดเป็นคู่ (Rally Robin) เป็นเทคนิคเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพูด ตอบ แสดงความคิดเห็นเป็นคู่ๆ โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนใช้เวลาเท่าๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน ตัวอย่างเช่น กลุ่มมีสมาชิก 4 คน แบ่งเป็น 2 คู่ คู่หนึ่งประกอบด้วยสมาชิกคนที่ 1 และคนที่ 2 แต่ละคู่จะพูดพร้อมๆ กันไป โดย 1 พูด 2 ฟัง ในเวลาที่กำหนด จากนั้น 2 พูด 1 ฟังในเวลาที่กำหนดเช่นกัน

2.2 การเขียนเป็นคู่ (Rally Table) เป็นเทคนิคคล้ายกับการพูดเป็นคู่ ทุกประการต่างกันเพียงการเขียนเป็นคู่ เป็นการร่วมมือเป็นคู่ๆ โดยผลัดกันเขียน หรือวาด (ใช้อุปกรณ์ กระดาษ 2 แผ่นและปากกา 2 ด้ามต่อกลุ่ม)

2.3 การพูดรอบวง (Round Robin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกของกลุ่มผลัดกันพูด ตอบ เล่า อธิบาย โดยไม่ใช้การเขียน การวาด และเป็นการพูดที่ผลัดกันทีละคนตามเวลาที่กำหนดจนครบ 4 คน

2.4 การเขียนรอบวง (Roundtable) เป็นเทคนิคที่เหมือนกับการพูดรอบวง แตกต่างกันที่เน้นการเขียน การวาด (ใช้อุปกรณ์ กระดาษ 1 แผ่น และปากกา 1 ด้ามต่อกลุ่ม) วิธีการคือ ผลัดกันเขียนลงในกระดาษที่เตรียมไว้ทีละคนตามเวลาที่กำหนด

เทคนิคนี้อาจดัดแปลงให้สมาชิกทุกคนเขียนคำตอบ หรือบันทึกผลการคิดพร้อมๆ กันทั้ง 4 คน ต่างคนต่างเขียนในเวลาที่กำหนด (ใช้อุปกรณ์: กระดาษ 4 แผ่น และปากกา 4 ด้าม) เรียกเทคนิคนี้ว่าการเขียนพร้อมกันรอบวง (Simultaneous Roundtable)

2.5 การแก้ปัญหาด้วยการต่อภาพ (Jigsaw Problem Solving) เป็นเทคนิคที่สมาชิกแต่ละคนคิดคำตอบของตนเองไว้จากนั้นกลุ่มนำคำตอบของทุกๆ คนมารวบรวมกันอภิปราย เพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

2.6 คิดเดี่ยว คิดคู่ ร่วมกันคิด (Think Pair Share) เป็นเทคนิคโดยเริ่มจากปัญหาหรือโจทย์คำถาม โดยสมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของแต่ละคู่มาอภิปรายพร้อมกัน 4 คน เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องหรือดีที่สุด จึงนำคำตอบเล่าให้เพื่อนฟัง

2.7 อภิปรายเป็นคู่ (Pair Discussion) เป็นเทคนิคที่เมื่อครูถามคำถาม หรือกำหนดโจทย์แล้ว ให้สมาชิกที่นั่งใกล้กันร่วมกันคิด และอภิปรายเป็นคู่

2.8 อภิปรายเป็นทีม (Team Discussion) เป็นเทคนิคที่เมื่อครูตั้งคำถามแล้วให้สมาชิกของกลุ่มทุกๆ คน ร่วมกันคิด พูด และอภิปรายพร้อมกัน

2.9 ทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team-Pair-Solo) เป็นเทคนิคที่เมื่อครูกำหนดปัญหา โจทย์ หรืองานให้ทำ แล้วสมาชิกจะทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มจนงานแล้วเสร็จ จากนั้นจะแบ่งสมาชิกเป็นคู่ ให้ทำงานร่วมกันเป็นคู่จนงานสำเร็จแล้วถึงขั้นสุดท้าย ให้สมาชิกแต่ละคนทำงานคนเดียวจนสำเร็จ (Kagan, 1994)

การเรียนแบบร่วมมือกำลังได้รับความสนใจในหมู่นักการศึกษา ครู อาจารย์ในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง การเรียนแบบร่วมมือมีทั้งเทคนิคที่นำมาใช้ได้โดยตรงโดยไม่ต้องปรับและเทคนิคที่ต้องปรับเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหาวิชา อย่างไรก็ตามการเรียนแบบร่วมมือก็นับเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี

โดยปกติแล้วการสอนโดยทั่วไปมักใช้วิธีสอนหลายๆ วิธีร่วมกัน เนื่องจากวิธีการใดวิธีการหนึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะอย่างเท่านั้นไม่สามารถสอนองวัตถุประสงค์ได้ครอบคลุม ตัวอย่างเช่น การบรรยาย เป็นวิธีที่ช่วยให้ถ่ายทอดเนื้อหาได้เร็ว แต่ผู้เรียนอาจไม่เกิดความเข้าใจชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสิ่งที่ถ่ายทอดเป็นเรื่องของกระบวนการหรือทักษะ จำเป็นต้องใช้วิธีสอนโดยการสาธิตหรือทดลองเข้าช่วย หรือถ้าต้องการให้ผู้เรียนได้รับความรู้และความคิดที่หลากหลายในแง่มุมต่างๆ ที่กว้างขึ้นก็ควรใช้วิธีสอนโดยใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยหากต้องการให้ระดับการเรียนรู้ขึ้นไปถึงขั้นการนำไปใช้วิเคราะห์และสังเคราะห์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ขั้นสูง วิธีการต่างๆ ที่กล่าวมาอาจไม่เพียงพอ จำเป็นต้องใช้วิธีอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การใช้กรณีตัวอย่าง เป็นต้น หากผู้สอนต้องการจะให้การเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ที่ไปปรับเปลี่ยนความรู้สึก และเจตคติของผู้เรียน วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลองอาจเข้ามาช่วยได้ ดังนั้นการที่ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอน ยิ่งมากเท่าไรก็จะยิ่งช่วยให้มีทางเลือกมากขึ้นเท่านั้น หากผู้สอนมีการเลือกและใช้วิธีสอนที่หลากหลายนอกจากจะช่วยให้การสอนบรรลุผลได้มากขึ้นแล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ที่ต้องจำเจด้วยวิธีการที่จำกัด การใช้วิธีสอนที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้อยู่เสมอ

การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนศึกษาและสร้างแนวคิดหรือองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมีหลากหลายวิธี ผู้สอนต้องเลือกเทคนิคที่เหมาะสมกับผู้เรียนจึงจะช่วยให้การเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

2.4 ชนิดของประโยค (Types of Sentences)

ประโยคสามารถประกอบขึ้นด้วย Words, Phrases, Subordination และ Coordination เพื่อสร้างเป็นประโยคชนิดต่างๆ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ชนิดคือ Simple Sentence, Compound Sentence, Complex Sentence และ Compound-Complex Sentence (สำราญ คำยิ่ง, 2552)

2.4.1 SIMPLE SENTENCE

Simple Sentence หมายถึง กลุ่มคำหรือข้อความที่มีใจความเดียว มีโครงสร้างอย่างง่าย มี clause อิสระหรือ independent clause เพียง Clause เดียว คือมีประธานเพียงตัวเดียวและมีคำกริยาเพียง 1 คำเท่านั้น (Chalaysap, 2531)

(a) My *sister does* her exercise.

(b) The little *girl buys* some snacks.

จากประโยค (a) จะเห็นว่าในประโยคมี Subject เพียงบุคคลเดียวคือ sister และ Verb คือ does เพียงคำเดียวเช่นกัน ในประโยค (b) ก็มีลักษณะเดียวกัน

Subject	Verb	The Rest of the Sentence
My sister	does	her exercise.
The little girl	buys	some snacks.

2.4.2 COMPOUND SENTENCE

Compound Sentence หมายถึงประโยคที่มี Simple Sentence มากกว่าหนึ่งประโยคมารวมกัน โดยมี Coordinator (Coord) หรือ Conjunctions เช่น but, nor, yet, and, so, for และ or เชื่อมประโยค จึงเรียกประโยคชนิดนี้ได้อีกอย่างหนึ่งว่า Coordination (Dougherty, 2002: 1) หรือประโยคความรวม เช่น

He loves tea **and** Sandra loves tea **but** Jeffry loves coffee.

จากประโยค ข้อสังเกตสำคัญของ Compound Sentence คือ ในแต่ละประโยคที่นำมาประกอบกันนั้นล้วนเป็น Main Clause ทั้งสิ้น และมีความสำคัญเท่ากัน เพียงแต่นำมาพูดหรือเขียนต่อกันโดยใช้ Coordinator (Chalaysap, 2531) เพื่อให้ใจความรวมกันเท่านั้น

Subject	Verb	Object	Conjunction	Subject	Verb	Object
He	loves	tea	<i>and</i>	Sandra	loves	tea.
Henry	likes	orange juice	<i>but</i>	Jane	likes	coffee.

2.4.3 COMPLEX SENTENCE

Complex Sentence หรือประโยคที่มีเนื้อความซ้อน หมายถึง ประโยคที่ประกอบขึ้นด้วย Subordination 2 ประโยค ซึ่งใน 2 ประโยคนี้นี้มีน้ำหนักความสำคัญไม่เท่ากัน คือประโยคหนึ่งเรียกว่า Main Clause หรือ Principal Clause ส่วนอีกประโยคหนึ่งเรียกว่า Subordinate Clause ที่ต้องอาศัย Main Clause จึงจะทำให้เนื้อความสมบูรณ์ ซึ่งถ้าแยกทั้งสอง ประโยคออกจากกัน Main Clause ยังคงมีความหมายและเป็นประโยคที่ได้ใจความสมบูรณ์ แต่ Subordinate Clause จะกลายเป็นประโยคที่มีใจความไม่สมบูรณ์ (สำราญ คำยิ่ง, 2552: 235) เช่น

This is the car that Parker bought last year.

Main Clause			Subordinate Clause
This	is	the car	that Parker bought last year.

ข้อความนี้แยกได้เป็น 2 ประโยคคือ “This is the car” ซึ่งเป็น Main Clause ส่วน “that Parker bought last year” เป็น Subordinate Clause ลักษณะการรวมประโยคเล็กๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็น Complex Sentence นั้นสามารถทำได้โดยใช้ Subordination ชนิดต่างๆ ดังนี้

1. Relative Clause

Relative Clause หมายถึงประโยคที่ทำหน้าที่คล้าย Adjective หรือเรียกว่า Adjective Clause (Chalaysap, 2531) ซึ่งทำหน้าที่ขยาย Noun หรือ Pronoun ที่อยู่ข้างหน้า เพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์และชัดเจนขึ้นว่า เป็นคนไหน สิ่งไหน อะไร ของใคร เป็นต้น

The girl is cute. และ I saw the girl yesterday.
แล้วรวมประโยคโดยใช้ Relative Pronoun จะได้ดังนี้

The girl whom I saw yesterday is cute.
จากประโยค “whom I saw yesterday” คือ Relative Clause ทำหน้าที่ Post-modifier ขยาย the girl จึงถือว่า “the girl whom I saw yesterday” เป็น Single Unit และสามารถใช้อันτωνคำแทนที่ได้ จึงกล่าวได้ว่า Subordinate: whom I saw yesterday ถูกนำมารวมเข้ากับ Main Clause: the girl is cute.

ดังที่กล่าวแล้วว่าประโยค 2 ประโยคที่นำมาประกอบกันนั้นมีน้ำหนักความสำคัญไม่เท่ากัน การรวมประโยคในลักษณะนี้แสดงว่า The girl is cute. ซึ่งเป็น Main Clause จะมีน้ำหนักความสำคัญมากกว่า I saw the girl yesterday.

2. Adverbial Clause

Adverbial Clause หมายถึงประโยคซึ่งทำหน้าที่ขยาย Verb และ Adverb ที่อยู่ในประโยคอื่น จะใช้ subordinating conjunctions นำหน้า เช่น as, because, since, although, if, provided, after, while, when

I'll give you the next exercise when you finish.

We must be careful because there are a lot of thieves.

If I open this can, you can eat it.

Adverbial Clause จะเริ่มต้นจาก Subordinator เช่น when, because, if ซึ่งเป็นส่วนบังคับ (Obligatory) จะต้องใช้ใน Adverbial Clause

3. Noun Clause

Noun Clause หมายถึงประโยคที่ทำหน้าที่เหมือน Noun ดังนั้นจึงสามารถทำหน้าที่ Subject หรือ Object ก็ได้ เช่น

(1) How David deals with the deficit is grossly vital. (Noun Clause ทำหน้าที่ Subject)

(2) I know (that) Sandra and Peter like me. (Noun Clause ทำหน้าที่ Object ของ Transitive Verb)

(3) We told him (that) he could come. (Noun Clause ทำหน้าที่ Object ของ Ditransitive Verb)

ประโยค (1) Noun Clause ทำหน้าที่ Subject แต่ประโยค (2) Noun Clause ทำหน้าที่ Object ของ Transitive Verb และประโยค (3) Noun Clause ทำหน้าที่ Object ของ Ditransitive Verb

4. Complement Clause

Complement Clause หรือ ประโยคเสริมความ หมายถึงประโยคที่ทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยคเพื่อทำให้ Noun หรือ Adjective มีความหมายสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งประโยคลักษณะนี้มักจะเป็นส่วนประกอบท้ายของ Intensive Verb หรือประกอบท้าย Adjective เช่น

The most important thing is that we're happy.

จากประโยค that we're happy เป็น Complement Clause ทำหน้าที่เป็น Subject Complement และเป็นส่วนบังคับที่ต้องมี เพราะถ้าขาด Complement Clause จะทำให้ Main Clause กลายเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ เช่น

*{The most important thing is [S₂]}

5. Non-finite Verb Clauses

Non-finite Verb Clause หมายถึงประโยคที่มี Verb ที่ไม่ได้ทำหน้าที่เป็น Finite Verb หรือ กริยาแท้ของประโยค แต่เป็น Non-finite Verb หรือกริยาไม่แท้ ซึ่ง Verb เหล่านี้ไม่สามารถบอก Tense ได้เนื่องจากมักจะประกอบมากับ Verb หรือส่วนประกอบอื่นๆของประโยคที่สามารถบอก Tense ได้อยู่แล้ว ประโยคเหล่านี้ถูกนำมาใช้เพื่อทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยคเพื่อเสริมความหมายของประโยคให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีรูปแบบต่างกัน ดังนี้

5.1. to + infinitive เช่น

- My mother wants to hold the baby.

5.2. perfect + -en เช่น

- My mother wants to have held the baby.

5.3. progressive + -ing เช่น

- My mother wants to be holding the baby.

5.4. passive + -en เช่น

- The baby wants to be held.

5.5. bare infinitive เช่น

- My mother made him hold the baby.

5.6. -ing participle เช่น

- My mother left him holding the baby.

5.7. -en participle เช่น

- Bored by the baby.

5.8. perfect + -en เช่น

- My mother left happy having held the baby all day.

5.9. perfect + -en : passive + -en เช่น

- Having been held all day the baby slept peacefully.

2.4.4 COMPOUND-COMPLEX SENTENCE

Compound-Complex Sentence หรือประโยคใจความผสมหมายถึงการนำ Independent Clauses ตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปมารวมกันโดยที่ Clause แรก จะมี Subordination ซ้อนอยู่ด้วย กล่าวง่ายๆ คือ มีทั้งประโยค compound และ complex ปนกันอยู่ เช่น

He lost money *which he borrowed from me*, so he couldn't face with me again.

จากประโยคข้างต้น มีประโยคใหญ่อยู่ 2 ประโยคคือ

He lost money which he borrowed from me และ

So he couldn't face with me again

Sentence ท่อนแรกจะมี Subordination ซ้อนอยู่ภายในคือ which he borrowed from me ประโยคเช่นนี้จึงเรียกว่า Compound-Complex Sentence เพราะมีทั้ง Compound Sentence และ Complex Sentence อยู่ในประโยคเดียวกัน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ

เสาวภา (2557) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพและเพื่อสำรวจความคิดเห็น พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการสอนด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างของคะแนนโดยใช้สูตร t-test แบบ dependent group ผลการวิจัยพบว่าคะแนนของนักศึกษาที่ได้จากการทดสอบหลังการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนแบบร่วมมืออยู่ในระดับดี

Bibi (2002) ได้ศึกษาการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยการใช้กิจกรรมกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมกลุ่มนั้นมีบทบาทในเชิงบวกต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ Siddiqui (2003) ที่ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเน้นการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันนั้นมีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ด้วยการพูด และสื่อสารซึ่งกันและกัน ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

McLeish (2009) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่ต่อการเรียนแบบร่วมมือที่ Knox Community College โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษา 90 คน และ อาจารย์ 12 คน รวมถึงการสัมภาษณ์อาจารย์ 3 คนในเชิงลึก และการสังเกตกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนจำนวน 2 ห้อง

ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือมีส่วนช่วยในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และช่วยพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักศึกษา

นอกจากนี้ Assma (2011) ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ University of Constantine ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชุด สำหรับนักศึกษา 116 คน และอาจารย์ 7 คน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือสามารถสร้างแรงจูงใจเชิงบวกให้กับนักศึกษา นอกจากนี้ การเรียนการสอนแบบร่วมมือยังมีส่วนช่วยนักศึกษาในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Akhtar, Perveen, Kiran, Rashid & Satti (2012) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาใน Departments of Statistics and Economics of Arid Agriculture University Rawalpindi ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการทำงานเป็นกลุ่มจากประสบการณ์การเรียนที่ได้เรียนมา จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติในเชิงบวก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติทั้ง 4 ชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แบบสอบถามเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ

3.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการออกแบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งหมด 9 ชุด โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบนี้ก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือในแต่ละบทเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนในแต่ละบทเรียนนั้นเป็นชุดเดียวกัน และแบบทดสอบนี้แบ่งตามหัวข้อเนื้อหาวิชาที่เรียน 9 บทเรียน ได้แก่

- 1.1 Noun Clauses
- 1.2 Adjective Clauses
- 1.3 Adverb Clauses
- 1.4 Review Clauses
- 1.5 Simple Sentences
- 1.6 Compound Sentences
- 1.7 Complex Sentences
- 1.8 Compound-complex Sentences
- 1.9 Review Types of Sentences

แบบสอบถามเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อความถามของแบบสอบถามในตอนนี้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา โดยเป็นข้อความแบบให้เลือกตอบ มีทั้งหมด 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ข้อคำถามของแบบสอบถามในตอนนี้เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยเป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบ 5 ระดับ (five point Likert scale) ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด มีทั้งหมด 17 ข้อ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ข้อคำถามของแบบสอบถามในตอนนี้เป็นการให้นักศึกษาให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือต่อไป โดยเป็นข้อคำถามแบบเขียนตอบ มีทั้งหมด 3 ข้อ

2. ผู้วิจัยขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนวิชา English for Communication and Study Skills เพื่อขอใช้ เวลาในชั่วโมงเรียนให้นักเรียนทำแบบทดสอบและแบบสอบถามดังกล่าว
3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามเจตคติก่อนเรียนแบบร่วมมือให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนชั่วโมงแรก
4. ผู้วิจัยให้อาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าวจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือในเรื่องชนิดของ ประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) โดยให้อาจารย์ผู้สอนแจก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนให้นักศึกษาทำก่อนและหลังเรียนแต่ละ บทเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนในแต่ละบทเรียนนี้เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน ส่วนวิธีการสอนนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือที่ คือ วิธีการสอนแบบแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น (Think-Pair-Share) และ วิธีการสอนแบบคิดกลุ่ม คิดคู่ คิดเดี่ยว (Team-Pair-Solo)
5. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามเจตคติหลังเรียนแบบร่วมมือในชั่วโมงสุดท้ายของการสอน โดยใช้ แบบสอบถามชุดเดียวกับที่ผู้วิจัยได้แจกก่อนเรียนในชั่วโมงแรก

3.3 ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามเจตคติต่อ ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนบันทึก ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแบบร่วมมือ และเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ
3. ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ t-test
4. ผู้วิจัยวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ t-test

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) วิชา English for Communication and Study Skills ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยจึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) วิชา English for Communication and Study Skills ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) วัดโดยแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามผลคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ เรื่องอนุประโยค (Clauses) และประโยค (Sentences) โดยเรื่องอนุประโยคแบ่งเป็น 4 บทเรียน บทเรียนละ 12 คะแนน คะแนนเต็ม 48 คะแนน และประโยคแบ่งเป็น 5 บทเรียน บทเรียนละ 12 คะแนน คะแนนเต็ม 60 คะแนน รวมคะแนนเต็มทั้งหมด 108 คะแนน

2. เจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือก่อนเรียนและหลังเรียน วัดโดยใช้แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

สูง	เห็นด้วยมากที่สุด	4.50 ถึง 5.00
	เห็นด้วยมาก	3.50 ถึง 4.49
กลาง	เห็นด้วยปานกลาง	2.50 ถึง 3.49
ต่ำ	เห็นด้วยน้อย	1.50 ถึง 2.49
	เห็นด้วยน้อยที่สุด	1.00 ถึง 1.49

4.1 ข้อมูลส่วนตัวนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	91	30
หญิง	212	70
รวม	303	100
อายุ		
18 ปี หรือน้อยกว่า	228	75.2
19 ปี	66	21.8
20 ปี	5	1.7
มากกว่า 20 ปี	4	1.3
รวม	303	100
สาขาวิชา		
ธุรกิจการบิน (Airline Business)	200	66
การจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว (Hospitality and Tourism Management)	27	8.9
ธุรกิจภัตตาคาร (Restaurant Business)	16	5.3
บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business)	43	14.2
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Management)	17	5.6
รวม	303	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 303 คน เป็นนักศึกษาเพศหญิงมากกว่า นักศึกษาเพศชาย นักศึกษาเพศหญิงจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ส่วนนักศึกษาเพศชายจำนวน 91 คิดเป็นร้อยละ 30

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 18 ปีหรือน้อยกว่า จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาที่มีอายุ 19 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 นักศึกษาที่มีอายุ 20 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และนักศึกษามีอายุมากกว่า 20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาสาขาธุรกิจการบิน (Airline Business) จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมา ได้แก่ สาขาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business) จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 สาขาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว (Hospitality and Tourism Management) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Management) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และสาขาธุรกิจภัตตาคาร (Restaurant Business) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ

	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	35.03	1.26	-42.63	.000
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	41.83	3.36		

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 35.03 และ 41.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26 และ 3.36 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{x} = .000$, $t = -42.63$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือในแต่ละเรื่อง ได้แก่ เรื่องอนุประโยค (Clauses) และประโยค (Sentences) โดยแสดงผลการศึกษาในตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องอนุประโยค

	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (อนุประโยค)	14.42	1.35	-78.21	.000
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (อนุประโยค)	19.01	1.66		

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือเรื่องอนุประโยคมีค่าเฉลี่ย 14.42 และ 19.01 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.35 และ 1.66 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{x} = .000$, $t = -78.21$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องอนุประโยคแต่ละบทเรียน

	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน
Noun Clauses	3.62	4.19
Adjective Clauses	3.59	4.00
Adverb Clauses	3.60	5.41
Review	3.61	5.41
รวม	14.42	19.01

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องอนุประโยคในแต่ละบทเรียน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของผลคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (19.01 และ 14.42) และค่าเฉลี่ยของผลคะแนนการทบทวนทุกบทเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (5.41 และ 3.61) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนในแต่ละบทเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในบทเรียนเรื่อง Noun Clauses (3.62) มากที่สุด รองลงมา คือ Adverb Clauses (3.60) และ Adjective Clauses (3.59) ตามลำดับ ส่วนผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในบทเรียนเรื่อง Adverb Clauses (5.41) มากที่สุด รองลงมาคือ Noun Clauses (4.19) และ Adjective Clauses (4.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องประโยค

	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (ประโยค)	20.60	1.02	-13.76	.000
ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (ประโยค)	22.82	2.50		

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือเรื่องประโยคมีค่าเฉลี่ย 20.61 และ 22.82 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02 และ 2.50 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{x} = .000$, $t = -13.76$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องประโยคแต่ละบทเรียน

	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน
Simple Sentences	3.59	3.98
Compound Sentences	5.20	4.21
Complex Sentences	4.00	4.41
Compound-Complex Sentences	3.59	5.01
Review	4.22	5.21
รวม	20.60	22.82

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือเรื่องประโยคในแต่ละบทเรียน ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของผลคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (22.82 และ 20.60) และค่าเฉลี่ยของผลคะแนนการทบทวนทุกบทเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (5.21 และ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนในแต่ละบทเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในบทเรียนเรื่อง Compound Sentences (5.20) มากที่สุด รองลงมา คือ Complex Sentences (4.00) และมีคะแนนเฉลี่ยอันดับที่ 3 เท่ากันในบทเรียนเรื่อง Simple และ Compound-Complex Sentences (3.59) ส่วนผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในบทเรียนเรื่อง Compound-Complex Sentences (5.01) มากที่สุด รองลงมาคือ Complex Sentences (4.41) Compound Sentences (4.21) และ Simple Sentences (3.98) ตามลำดับ

4.3 เจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ

	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
เจตติก่อนเรียน	3.92	.49	.78	.44
เจตติหลังเรียน	3.87	1.14		

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อภาษาอังกฤษของนักศึกษาในตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษามีเจตติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\bar{x} = .44$ ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .49 และ 1.14)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือแต่ละข้อ

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน
1	เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน	4.19	3.80
2	ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม	4.50	3.81
3	บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง	4.51	3.81
4	มีความสุขในการเรียน	3.95	3.41
5	ลดความกังวลในการเรียน	3.65	3.11
6	มีการเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล ใบเกียรติบัตร และการชมเชย ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจและเกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน	3.80	3.21
7	ฝึกให้ผู้เรียนมีวินัยและมีความรับผิดชอบในงาน ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม	3.85	3.51
8	มีโอกาสดำเนินชมความสำเร็จและเห็นคุณค่าของตนเอง	3.76	3.40

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือแต่ละข้อ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยหลังเรียน
9	มีความภาคภูมิใจที่ตนเองมีส่วนช่วยให้ กลุ่มประสบความสำเร็จ	3.76	3.51
10	ยอมรับในความสามารถที่แตกต่างกัน ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม	3.80	4.00
11	มีความมั่นใจในเรื่องโครงสร้างของ ประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.70	3.70
12	มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	3.55	3.80
13	กระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมใน การทำกิจกรรม รู้จักการทำงานร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้ในกลุ่ม	3.55	3.50
14	เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้แสดง ความคิดเห็นและฝึกฝนการรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น	3.90	3.71
15	การสอนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนได้ดีขึ้น	4.11	3.91
16	มีความรู้และเข้าใจโครงสร้างประโยค ภาษาอังกฤษในบทเรียนได้ดีขึ้น เนื่องจากได้ทบทวนทำความเข้าใจจาก ผู้สอนและจากสมาชิกในกลุ่ม	4.00	3.80
17	สามารถนำความรู้เรื่องโครงสร้าง ประโยคภาษาอังกฤษในบทเรียนไป ประยุกต์ใช้ได้	4.10	3.70
	รวม	3.92	3.87

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยของเจตติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของเจตติก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน (3.92 และ 3.87) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเจตคติในแต่ละข้อ พบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเจตติก่อนเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เจตคติข้อ 3 บรรยายภาค ในการเรียนเป็นกันเอง (4.51) ข้อ 2 ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม (4.50) และข้อ 1 เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน (4.19) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยเจตคติ

ก่อนเรียนแบบร่วมมือที่น้อยที่สุด คือ เจตคติในข้อ 5 ลดความกังวลในการเรียน (3.65) ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนแบบร่วมมือนี้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกในเจตคติข้อ 10 ยอมรับในความสามารถที่แตกต่างกันของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม (4.00) ข้อ 15 การสอนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น (3.91) และข้อ 2 ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม และ 3 บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง (3.81) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนแบบร่วมมือที่น้อยที่สุด คือ เจตคติในข้อ 5 ลดความกังวลในการเรียน (3.65) ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งหมด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบ เจตคติก่อนและหลังการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เรื่องชนิดของประโยค (Types of Sentences) และอนุประโยค (Clauses) วิชา English for Communication and Study Skills ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ในแต่ละบทเรียนในเรื่องอนุประโยคและประโยค ทั้งหมด 9 บทเรียน และสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการ เรียนแบบร่วมมือเพื่อวัดเจตคติก่อนการเรียนแบบร่วมมือให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนชั่วโมงแรก จากนั้นผู้วิจัย สอนตามเนื้อหาและแผนการสอนที่วางไว้อย่างเข้มข้นรวม 9 สัปดาห์ และผู้วิจัยวัดเจตคติหลังการเรียนแบบ ร่วมมือ โดยใช้แบบวัดชุดเดียวกับที่ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนในชั่วโมงแรก

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 35.03 และ 41.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26 และ 3.36 ตามลำดับ และเมื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000, $t = -42.63$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือในแต่ละเรื่อง ได้แก่ เรื่อง อนุประโยค (Clauses) และประโยค (Sentences) ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือ เรื่องอนุประโยคมีค่าเฉลี่ย 14.42 และ 19.01 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.35 และ 1.66 และเมื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000, $t = -78.21$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ

ค่าเฉลี่ยรวมของผลคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (14.42 และ 19.01) แต่ค่าเฉลี่ยของผล คะแนนการทบทวนทุกบทเรียนก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน (3.61 และ 5.41) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผล คะแนนในแต่ละบทเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในบทเรียนเรื่อง Noun Clauses (3.62) มาก ที่สุด รองลงมา คือ Adverb Clauses (3.60) และ Adjective Clauses (3.59) ตามลำดับ ส่วนผลคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในบทเรียนเรื่อง Adverb Clauses (5.41) มากที่สุด รองลงมาคือ Noun Clauses (4.19) และ Adjective Clauses (4.00) ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือ เรื่องประโยคมีค่าเฉลี่ย 20.61 และ 22.82 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02 และ 2.50 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000, $t = -13.76$) โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ

ค่าเฉลี่ยรวมของผลคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (20.60 และ 22.82) และค่าเฉลี่ยของผลคะแนนการทบทวนทุกบทเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน (5.21 และ 4.22) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนในแต่ละบทเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในบทเรียนเรื่อง Compound Sentences (5.20) มากที่สุด รองลงมา คือ Complex Sentences (4.00) และมีคะแนนเฉลี่ยอันดับที่ 3 เท่ากันในบทเรียนเรื่อง Simple และ Compound-Complex Sentences (3.59) ส่วนผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในบทเรียนเรื่อง Compound-Complex Sentences (5.01) มากที่สุด รองลงมาคือ Complex Sentences (4.41) Compound Sentences (4.21) และ Simple Sentences (3.98) ตามลำดับ

5.1.2 เจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

นักศึกษามีเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (.44 ค่าเฉลี่ย 3.92 และ 3.87)

ค่าเฉลี่ยรวมของเจตคติก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน (3.92 และ 3.87) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเจตคติในแต่ละข้อพบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเจตคติก่อนเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เจตคติข้อ 3 บรรยายภาคในการเรียนเป็นกันเอง (4.51) ข้อ 2 ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม (4.50) และข้อ 1 เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน (4.19) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยเจตคติก่อนเรียนแบบร่วมมือที่น้อยที่สุด คือ เจตคติในข้อ 5 ลดความกังวลในการเรียน (3.65) ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนแบบร่วมมือนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกในเจตคติข้อ 10 ยอมรับในความสามารถที่แตกต่างกันของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม (4.00) ข้อ 15 การสอนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น (3.91) และ ข้อ 2 ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม และ 3 บรรยายภาคในการเรียนเป็นกันเอง (3.81) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนแบบร่วมมือที่น้อยที่สุด คือ เจตคติในข้อ 5 ลดความกังวลในการเรียน (3.65) ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทั้งหมด

5.2 อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน (Post-test) แบบร่วมมือโดยรวมและในแต่ละเรื่องมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเรียน (Pre-test) แต่ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนการทบทวนทุกบทเรียนในเรื่องอนุประโยคก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ

การศึกษาของ Siddiqui (2003) Bibi (2002) และเสาวภา (2557) ที่ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยเน้นการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันนั้นมีส่วนช่วยเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ด้วยการพูด และสื่อสารซึ่งกันและกัน ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในเรื่องอนุประโยค เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนในแต่ละบทเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในบทเรียนเรื่อง Noun Clauses มากที่สุด รองลงมา คือ Adverb Clauses และ Adjective Clauses ตามลำดับ ส่วนผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในบทเรียนเรื่อง Adverb Clauses มากที่สุด รองลงมาคือ Noun Clauses และ Adjective Clauses ตามลำดับ จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในบทเรียนเรื่อง Adjective Clauses น้อยที่สุดทั้งก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ เนื่องจากนักศึกษาไม่เข้าใจเรื่องของระบบประโยค ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานในการนำมาใช้ในบทเรียนเรื่อง Adjective Clauses อีกทั้งระยะเวลาในการสอนไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาในบทเรียนนี้ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรพิจารณาและทำความเข้าใจจุดอ่อนของนักศึกษาและเน้นการสอนในบทเรียนดังกล่าวรวมทั้งคำนึงถึงในเรื่องของระยะเวลาให้มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาอย่างเหมาะสม

ในเรื่องประโยค เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลคะแนนในแต่ละบทเรียนพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในบทเรียนเรื่อง Compound Sentences มากที่สุด รองลงมา คือ Complex Sentences และมีคะแนนเฉลี่ยอันดับที่ 3 เท่ากันในบทเรียนเรื่อง Simple และ Compound-Complex Sentences ส่วนผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนนั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในบทเรียนเรื่อง Compound-Complex Sentences มากที่สุด รองลงมาคือ Complex Sentences Compound Sentences และ Simple Sentences ตามลำดับ จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง Simple Sentences น้อยที่สุดทั้งก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ แต่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง Compound-Complex Sentences หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแบบร่วมมือ เนื่องจากนักศึกษาทราบรูปแบบของการผสมประโยคและการแยกประเภทของประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อีกทั้งนักศึกษาได้เรียนผ่านรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในบทเรียนท้ายๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือพบว่า นักศึกษามีเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเฉลี่ยรวมของเจตคติก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียนแบบร่วมมือ (3.92 และ 3.87) ซึ่งอยู่ในระดับสูง จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนแบบร่วมมือมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีเจตคติในเชิงบวก กล่าวคือนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือในเรื่องบรรยากาศการเรียนรู้ การเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม การกระตือรือร้นในการเรียน การเกิดการพัฒนาตนเอง การลดความกังวลในการเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจรูปแบบของการสอนโดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และตระหนักถึงดขการประยุกต์ใช้ สิ่งสำคัญคือ ผู้สอนต้องปรับบทบาทหน้าที่จากการสอนแบบถ่ายทอดต่อผู้เรียน โดยตรงให้เป็นแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งหมายความว่า ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทให้เป็นผู้ให้คำแนะนำ สังเกตการณ์ และสนับสนุนเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ

5.3.2 การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแล้วนั้น นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นที่น่าพอใจ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบร่วมมือ แต่การจัดกลุ่มผู้เรียนควรอยู่ในปริมาณที่เหมาะสม เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มเล็กนั้นนอกจากจะมีประสิทธิภาพมากกว่าแล้วยังเอื้อต่อการบริหารเวลาได้อย่างเหมาะสมด้วย

5.3.3 การแนะนำและอธิบายการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการอธิบายที่ชัดเจนจากผู้สอนในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ และการจัดการเรียนการสอนรูปแบบดังกล่าวควรเริ่มจากกลุ่มย่อยหรือหัวข้อเล็กๆ และมีการทบทวนกิจกรรมที่ทำเพื่อให้นักศึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผู้สอนควรมีวิธีการจัดกลุ่มย่อยที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เช่น จัดกลุ่มละความสามารถ นักศึกษาจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญและทราบจุดประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อความสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย และสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของกลุ่ม

บรรณานุกรม

เอกสารอ้างอิงภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นิภา เมธธาวิชัย. (2536). *การประเมินผลการเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิเศษฐ์การพิมพ์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2536). *วิธีการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: งานส่งเสริมวิจัยและตำรากองบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิมล พงษ์पालิต. (2541). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบแก้ปัญหากับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สามารถ เลิศโอภาส. (2539). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ กิจนิสัยในการเรียน พฤติกรรมกล้าแสดงออกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไสว พักขาว. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์เอ็มพันธ์ จำกัด.
- สำราญ คำยิ่ง. (2552). *Advanced English Grammar for High Learner*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารมณ เพชรชื่น. (2527). *เทคนิคการวัดประเมินผลการศึกษาในระดับประถมศึกษา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ชลบุรี.

เอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ

- Akhtar K., Perveen, Q., Kiran, S., Rashid, M., & Satti, A. K. (2012). A Study of Student's Attitudes towards Cooperative Learning.
- Alhmali, J. (2007). *Student attitudes in the context of the curriculum in Libyan education in middle and high school*. Ph.D. Thesis, University of Glasgow.
- Bibi, A. (2002). The comparative effectiveness of teaching English grammar with the help of textbook and by using group work activities. Unpublished doctoral dissertation, Islamabad: Allama Iqbal Open University.
- Chalaysap, N. (2531). Grammatical analysis synthesis and transformation of sentence. Bangkok: O.S. Printing House.
- Chang, H. R., Chiu, S. C., & Lee, S. H. (2000). A study on the effect of remedial course on unsuccessful English learners at junior high school. *Education Journal*, 16, 163-191.

- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Eysenck, J. H., Arnold, W., & Meili, R. (1972) *Encyclopedia of Psychology*, London: Search Press.
- Gan, Z., Humphreys, G., & Hamp-Lyons, L. (2004). Understanding successful and unsuccessful EFL students in Chinese universities. *The Modern Language Journal*, 88(2), 229-244.
- Gardner, R. C. (1975). Motivational variables in second language learning. *Proceedings of the Canadian Association of Applied Linguistics*, 45-73.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The roles of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley, Massachusetts: Newbury House.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of education* (2nd edition). New Delhi. Mc Graw hill book.
- Johnson, D.W., & Johnson, R.T. (1987). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Johnson, D.W., & Johnson, R.T. (1991). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic*. Third Edition. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Klausmeier, H.J. (1985). *Educational psychology*. New York, Harper & Row
- Klein, J. L. (1990). Feasibility theory: A resource-munificence model of work motivation and behavior. *Academy of Management Review*, 15, 646-665.
- Littlewood, W. (1984). *Foreign and second language learning: Language acquisition research and its implications for the classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mantle-Bromley, C. (1995). Positive Attitudes and Realistic Belief: Links to Proficiency. *The Modern Language Journal*, 79(3).
- Matsuda, A. (2000). *Japanese sttitudes towards English: A case study of high school students*. Unpublished doctoral dissertation, Perdue University.
- McLaughlin, T.F., & Vacha, E.F. (1992). The at-risk student: A proposal for action. *Journal Instructional Psychology*, 19, 66-68.
- McLeish, K. (2009). *Attitude of Students Towards Cooperative Learning Methods at Knox Community College: A Descriptive Study*, Postgraduate Diploma in Education, Faculty of Education and Liberal Studies, University of Technology, Jamaica.
- Montano, D. E. & Kasprzyk, D. (2008). Theory of resoned action, theory of planned behavior, and the integrated behavioral model. In K. Glanz, B. Rimer & K. Viswanath (Eds.),

- Health behavior and health education: Theory, research, and practice.* San Francisco, CA: Jossey-Bass, 67-96.
- Padwick, A. (2010). *Attitudes towards English and Varieties of English in Globalizing India.* University of Groningen. Newcastle, England. [Online] Available:<http://scripties.let.eldoc.ub.rug.nl/FILES/root/Master/DoorstroomMaster/Euroculture/2009/a.m.j.padwick/MA-2802445-A.Padwick.pdf>.
- Reid, N. (2003). *Getting started in pedagogical research in the physical sciences.* LTSN Physical Sciences Centre, University of Hull, Hull. [Online] Available: http://hlst.ltsn.ac.uk/assets/ps/documents/practice_guides/ps0076_getting_sarted_in_pedagogic_research_in_the_physical_sciences_aug_2004.pdf.
- Siddiqui, S. (2003). Collaborative approach to language learning. Karachi.
- Slavin, R.E. (1987). Developmental and motivational perspectives on cooperative learning: A reconciliation. *Child Development*, 58.
- Slavin, R.E. (1990). *Cooperative learning: Theory, research, and practice.* New Jersey: Prentice Hall.
- Smith, K. A. (1996). Cooperative Learning: Making "Groupwork" work. *New Directions for Teaching and Learning*, 67.
- Tenenberg, J. D. (1995). Using Cooperative Learning in the Undergraduate Computer Science Classroom. Retrieved from <http://phoenix.iusb.edu/josh/coop/papers/mwsc95.html>
- Triandis, H. C. (1971). *Attitude and attitude change.* New York: John Wiley & Sons Inc.
- Visser, P. S. (2008). Knowledge and Attitudes. In Wonsbach & M. W. Traugott (Eds), *Handbook of Public Opinion Research.* Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.3)

TQF 3 Course Specification

Course Title: English for Communication and Study Skills

Credit: 3(3-0-6)

Semester: 1 **Academic Year:** 2014

Bachelor of Business Administration and Arts

International College, Suan Sunandha Rajabhat University

(SSRUIC)

Content

Section	Pages
Section 1 General Information	2
Section 2 Aims and Objectives	3
Section 3 Course Structure	4
Section 4 Developing Student's Learning Outcomes	5
Section 5 Lesson Plan and Assessment	7-10
Section 6 Learning and Teaching Resources	11
Section 7 Course Evaluation and Revising	13-14

Section 1 General Information

1. Code and Course Title: IGL1101: English for Communication and Study Skills

2. Credits: 3(3-0-6)

3. Curriculum and Course Category:

This course of Bachelor of Business Administration and Arts, International College, Suan Sunandha Rajabhat University is categorized in General Education Course.

4. Lecturers:

4.1 Mr. Phalaunnaphat Siriwongs

4.2 Ms. Pimanmas Ninsuwan

4.3 Ms. Papitchaya Papangkorn

5. Year / Semester

Year 1 / Semester 1/2014

6. Prerequisite Course:

None

7. Co-requisite Course:

None

8. Learning Location

Building: Srijuthapa Building 21, International College, Suan Sunandha Rajabhat University

9. Last Date for Preparing and Revising this Course:

August 9, 2014

Section 2 Aims and Objectives

1. Course Aims

The course is designed to deepen students' knowledge of English for Communication and Study Skills. At the end of this course, students will reach cognitive domain, psychomotor domain, and affective domain in the following areas of performance:

1.1 To develop their effective reading and writing proficiency together with study skills through task-based learning

1.2 To extend their grammatical, lexical and telephone communication skills which enable them to consolidate and develop their communicative competence in English through the practice of wide variety of stimulating and challenging exercises and activities throughout the course

2. Objectives for Developing / Revising Course

This course is a study of English composition skills and knowledge that students can apply in writing business documents. In completion of this course, students will be able to:

2.1 Demonstrate their understanding by interpreting and utilizing composition skills in English.

2.2 Adapt the knowledge from English for Communication and Study Skills course to help develop their reading and writing skills in other courses in the Bachelor of Business Administration and Arts program.

2.3 Conduct activities with small group work and problem-based learning approach.

Section 3 Course Structure

1. Course Outline

English for business administration. Basic academic English communication: reading, speaking, and writing, telephone communication, comprehension of written academic information

2. Time Length per Semester (Lecture – hours / Practice – hours / Self Study – hours)

Lecture	Practice/ Field/ Internship	Self Study	Remedial Class
42 hours	-	6 hours/ week	Upon student request

3. Time Length per Week for Individual Academic Consulting and Guidance

3.1 Lecture is available 1 hour per week for any academic consulting or contact via e-mail address:phalaunnaphat@hotmail.com

pimanmasnin@gmail.com

papitchayapapangkorn@gmail.com

Section 4 Developing Student's Learning Outcomes

Learning Standards/Outcomes	Learning Activities	Learning Assessment
<p>1. Ethics and Morals</p> <ul style="list-style-type: none"> - To behave ethically according to business codes of practice - To have integrity and honesty - Respect other people's right and listen to their opinion reasonably - To have self and social responsibility 	<ul style="list-style-type: none"> - Group working to solve real problem - Evaluate from classroom attendance and punctuality 	<ul style="list-style-type: none"> - Student participation in answering questions, analyzing and discussion problem in class - Assess from students' attendance and behavior and hand in work assigned on time
<p>2. Knowledge</p> <ul style="list-style-type: none"> - To have an in-depth knowledge of English composition for business; theories and practices - To be able to apply English composition for business knowledge in practice 	<ul style="list-style-type: none"> - Lecture and group discussion relevant to topics - self-study by using internet or e-learning 	<ul style="list-style-type: none"> - Mid-term examination - Final examination
<p>3. Cognitive Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To be able to carry out investigations, comprehend and evaluate business environments - To be able to investigate business complex problems and recommend creative and innovative solutions - Can apply theoretical knowledge to practically skills 	<ul style="list-style-type: none"> - Assign individual activities sheets - Assign group project 	<ul style="list-style-type: none"> - Group project - Individual activities sheets

Learning Standards/Outcomes	Learning Activities	Learning Assessment
<p>4. Interpersonal Skills and Responsibilities</p> <ul style="list-style-type: none"> - To have individual/group responsibility for assignment and projects - To express reasonable and appropriate opinion - To have team work skills; as leader and follower - To have self development in academic and professional career 	<ul style="list-style-type: none"> - Discuss case-study problems in group 	<ul style="list-style-type: none"> - Group discussion
<p>5. Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills</p> <ul style="list-style-type: none"> - To be able to utilize at best the Information Technology to access and acquire knowledge, creative and inspiring ideas for business writing issue given 	<ul style="list-style-type: none"> - Lecture by using data and information found on internet to encourage students to utilize information technology - Assign Group projects and encourage students to use information technology 	<ul style="list-style-type: none"> - Group project

Section 5 Lesson Plan and Assessment

1. Lesson Plan

Week	Topic/Outline	Periods	Learning Activities and Medias	Lecturer(s)
1	<ul style="list-style-type: none"> • Introduction to Course • Pre-test • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Pretest • Lecture and group discussion • Cooperative learning: round robin 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
2	<ul style="list-style-type: none"> • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
3	<ul style="list-style-type: none"> • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
4	<ul style="list-style-type: none"> • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
5	<ul style="list-style-type: none"> • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
6	<ul style="list-style-type: none"> • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya

Week	Topic/Outline	Periods	Learning Activities and Medias	Lecturer(s)
7	<ul style="list-style-type: none"> • Sentences and Clauses • Sentence Analysis and Synthesis 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets • Vocabularies 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
8	-----MIDTERM EXAMINATION-----			
9	<ul style="list-style-type: none"> • Tenses 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
10	<ul style="list-style-type: none"> • Tenses 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
11	<ul style="list-style-type: none"> • Presenting the speech • Individual presentation 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Lecture and group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
12	<ul style="list-style-type: none"> • Individual presentation 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya
13	<ul style="list-style-type: none"> • Group presentation 	3	<ul style="list-style-type: none"> • Group discussion • Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> • Phalaunnaphat • Pimanmas • Papitchaya

Week	Topic/Outline	Periods	Learning Activities and Medias	Lecturer(s)
14	<ul style="list-style-type: none"> Group presentation 	3	<ul style="list-style-type: none"> Group discussion Activities sheets 	<ul style="list-style-type: none"> Phalaunnaphat Pimanmas Papitchaya
15	*** MAKE UP CLASS**	3	<ul style="list-style-type: none"> Group discussion Exam review Post Test 	<ul style="list-style-type: none"> Phalaunnaphat Pimanmas Papitchaya
16	-----FINAL EXAM-----			
Total of Hours		42		

2. Learning Assessment plan

	Learning Outcome	Assessment Activities	Time Schedule (Week)	Proportion for Assessment (%)
1.	Ethics and Morals - To behave ethically according to business codes of practice - To have integrity and honesty - Respect other people's right and listen to their opinion reasonably - To have self and social	- Student participation in answering question, analyzing and discussion problem in class - Assess from student attendance in class, student behavior and hand in work assigned on time	- Throughout semester	- Class attendance 10%
2.	Knowledge - To have an in-depth knowledge of English composition for business; theories and practices - To be able to apply English composition for business knowledge in practice	- Midterm examination - Final examination	- Week 9 - Week 16	- Midterm 20% - Final 30%

	Learning Outcome	Assessment Activities	Time Schedule (Week)	Proportion for Assessment (%)
3.	Cognitive Skills - To be able to carry out investigations, comprehend and evaluate business environments - To be able to investigate business complex problems and recommend creative and innovative solutions - Can apply theoretical knowledge to practically skills	- Individual activities sheets	- Throughout semester	- Individual Activities 10%
4.	Interpersonal Skills and Responsibilities - To have individual/group responsibility for assignment and projects - To express reasonable and appropriate opinion - To have team work skills; as leader and follower - To have self development in academic and professional career	- Group discussion	- Throughout semester	- Group Discussion 10%
5.	Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills - To be able to utilize at best the Information Technology to access and acquire knowledge, creative and inspiring ideas for business writing issue given	- Group project	- Week8 - week12	- Group Project 20%

Section 6 Learning and Teaching Resources

1. Textbook and Main Document

Murphy, R. (2012). **English Grammar In Use: Intermediate (4th Ed.)**. UK: Cambridge University Press.

Azar, B. (1998). **Understanding & Using English Grammar (3rd Ed.)**. USA: Pearson Longman.

2. Important Documents for Extra Study

Neumaihorm, A. (2004). **Daily English Writing**. Duongkamolsamai: Bangkok.

Sukhothaihammatiraj University. (1987). **English for Business (1st Ed.)**. Sukhothaihammatiraj University: Nonthaburi.

3. Suggestion Information (Printing Materials/ Website/ CD/ Others)

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชา English for Communication and Study Skills

Lesson Plan 1

Subject: IGL 1101 English for Communication and Study Skills

Lesson: Adjective Clauses

Objectives: To identify adjective clauses and the relative pronouns that usually introduce

Adjective clauses; to use adjective clauses to make writing more detailed and interesting

Group size: 30

Method of Assigning student: Cooperative learning

Materials: handout, PPT, worksheets, written cards, pictures, and strip papers

Stage/Timing	Procdure/Activities	Stage Aim	Material
Warm Up Activity - Think pair share (7 minutes)	T gives each student a card with an adjective clause, and they have to find a partner with the same part. After that, T gives them a worksheet where they need to match information and draw the pictures according to instructions. Then they share their answers with other pairs. Whole class feedback.	To motivate students	Worksheets Written cards
Pre-Teach Vocabulary (5 minutes)	T divides the class in groups of four students. Each student receives a piece of information (it could be a picture or a word). They need to match the pictures with the correct words. For whole class feedback, T asks students to think about topic of the class. Ss discuss if they would consider having some of those things shown before.	To clarify vocabulary To make predictions To discuss a specific situation	Pictures Written cards
Jigsaw	T gives each student in each group a unique material about adjective clauses that they need to explore and explain to the rest of the group without showing it. Students discuss the topic of the adjective clauses.	To set a context	Strip papers
Team Pair Solo	Students in group have to write 10 sentences by using adjective clauses in one topic. Then, do it in pairs in another topic to write 5 sentences. Finally S has to make 2 sentences individually.	To set a context	

ภาคผนวก ค

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

Noun Clauses

Part I: Underline a noun clause in each sentence.

1. That she is a diligent girl is known to everybody.
2. The fact that Picasso was a great artist cannot be challenged.
3. Everybody knows that she is an honest girl.
4. Please tell me whom you go with.
5. I don't want to know where they have visited since January.
6. My brother seemed obstinate was what he told me last night.
7. The fact is what the king wants.
8. My friend wonders why his father complains about gender.
9. Do you know which city is the poorest one?
10. A doctor told me how I could have cured myself.

Part II: Write complex sentences containing a noun clause as a response to the following pictures.

1.
.....

2.
.....

Adjective Clauses

Part I: Underline an adjective clause in each sentence.

1. This is Bangkok, which is a capital city of Thailand.
2. I buy a book which my mother wants to read so much.
3. There are students whose school is so far from here.
4. A man whom I kicked last night was killed this morning.
5. Paris, where you can see the Eiffel Tower, is nice and beautiful.
6. This is my director who is so reasonable.
7. She wants to know that policeman who helped her mother move things last night.
8. A fireman I know is so strong and stout.
9. I love these shoes which are colourful.
10. Two men are crossing roads which are very messy.

Part II: Write complex sentences containing an adjective clause as a response to the following pictures.

1.
.....

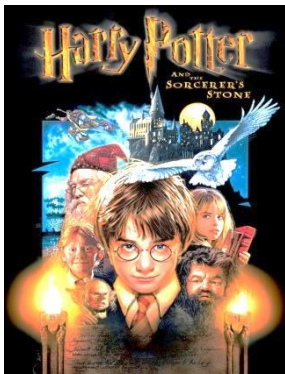
2.
.....

Adverb Clauses

Part I: Underline adverb clause in each sentence.

1. While I was taking a bath, a telephone rang loudly.
2. I love to translate it into English, because everyone is waiting.
3. I had a shower after I had had breakfast.
4. Before I left home, my mother had asked me about friends.
5. Although it is hard to understand this topic, I must sit and listen.
6. Zara doesn't love him even if he is her beloved friend.
7. It's raining heavily so all students say in the classroom.
8. As I have a high fever, I must be hospitalized soon.
9. If I were you, I would leave from this seminar now.
10. She will quickly leave when he arrives.

Part II: Write complex sentences containing an adverb clause as a response to the following pictures.

1.
.....

2.
.....

Review Clauses

Part I: Identify each sentence whether it is a noun clause, an adjective clause, or an adverb clause.

1. How he could assist me was his concern.
2. Whether we can start next week seems uncertain.
3. He is the man whom we all respect.
4. I will do it when I think fit.
5. That you did so surprises me.
6. The time when the boat leaves is not yet fixed.
7. What I said was true.
8. When he will return is uncertain.
9. Why Anne hung herself is mystery.
10. Don't talk loud while she is singing.

Part II: Write one noun clause, one adjective clause, and one adverb clause on the space provided.

Answer key (Review Clauses)

Part I: Identify each sentence whether it is a noun clause, an adjective clause, or an adverb clause.

noun clause 1. How he could assist me was his concern.

noun clause 2. Whether we can start next week seems uncertain.

adjective clause 3. He is the man whom we all respect.

adverb clause 4. I will do it when I think fit.

noun clause 5. That you did so surprises me.

adjective clause 6. The time when the boat leaves is not yet fixed.

noun clause 7. What I said was true.

noun clause 8. When he will return is uncertain.

noun clause 9. Why Anne hung herself is mystery.

adverb clause 10. Don't talk loud while she is singing.

Part II: Write one noun clause, one adjective clause, and one adverb clause on the space provided.

Simple Sentences

Part I: Identify subject and main verb of each Simple sentence.

1. The big black dog ran after the purple and red ball.
2. On our trip Peter and I drove every afternoon until five o'clock.
3. The teacher and the principal met in the hall near the cafeteria.
4. After midnight the ghosts will come out of the haunted attic.
5. Laura liked Bob's friend.
6. Laura also liked Benjamin's cousin.
7. Many brave soldiers fought in the war.
8. The winner received medals.
9. The drummers played a long time.
10. The piano players stopped early.

Part II: Write two Simple Sentences on the space provided.

Answer Key (Simple Sentences)

Part I: Identify subject and main verb of each Simple sentence.

1. The big black dog ran after the purple and red ball.
2. On our trip Peter and I drove every afternoon until five o'clock.
3. The teacher and the principal met in the hall near the cafeteria.
4. After midnight the ghosts will come out of the haunted attic.
5. Laura liked Bob's friend.
6. Laura also liked Benjamin's cousin.
7. Many brave soldiers fought in the war.
8. The winner received medals.
9. The drummers played a long time.
10. The piano players stopped early.

Part II: Write two Simple Sentences on the space provided.

Compound Sentences

Part I: Underline the subjects and the verbs. Then, circle coordinating conjunctions that separate two simple sentences.

1. Every evening it was too hot to sleep, so my sisters and I played outside until dark.
2. We played games such as hide-and-seek and tag, or we just sat on the grass and told stories.
3. We put the fireflies into a glass jar, and our father punched air holes in the metal lid.
4. My sisters were afraid of most bugs, but they loved fireflies.
5. We usually went to bed at nine o'clock, but we stayed up until ten on really warm evenings.
6. The summers were hot and humid in my childhood hometown, but the summers were extremely hot in Bangkok.
7. Our parents sat in chairs on the grass, and Peter watched us play our children's games.
8. Laura caught fireflies, and we also caught fireflies.
9. Around ten o'clock our mother and father told us to come inside, so we came inside.
10. John works as a teacher, and Beth works as a nurse.

Part II: Write two Compound Sentences on the space provided.

Answer Key Compound Sentences

Part I: Underline the subjects and the verbs. Then, circle coordinating conjunctions that separate two simple sentences.

1. Every evening it was too hot to sleep, so my sisters and I played outside until dark.
2. We played games such as hide-and-seek and tag, or we just sat on the grass and told stories.
3. We put the fireflies into a glass jar, and our father punched air holes in the metal lid.
4. My sisters were afraid of most bugs, but they loved fireflies.
5. We usually went to bed at nine o'clock, but we stayed up until ten on really warm evenings.
6. The summers were hot and humid in my childhood hometown, but the summers were extremely hot in Bangkok.
7. Our parents sat in chairs on the grass, and Peter watched us play our children's games.
8. Laura caught fireflies, and we also caught fireflies.
9. Around ten o'clock our mother and father told us to come inside, so we came inside.
10. John works as a teacher, and Beth works as a nurse.

Part II: Write two Compound Sentences on the space provided.

Complex Sentences

Part I: Underline the independent clauses and the dependent clauses in different color. Then, circle around the subordinator.

1. She drove the car so that her brother could walk.
2. Whenever it rains, we get a ride from father.
3. Unless the game is over, we always stay to help.
4. As soon as it started to rain, we ran for shelter.
5. Cole helps his mother whereas James just bugs her.
6. He closed the window because it was windy.
7. Though the weather man said rain, it was sunny.
8. He hugged her although she was wet.
9. Before the dance, she went home.
10. The boys help out if they get to listen to music.

Part II: Write two Complex Sentences on the space provided.

Answer Key (Complex Sentences)

Part I: Underline the independent clauses and the dependent clauses in different color. Then, circle around the subordinator.

1. She drove the car **so that** her brother could walk.
2. **Whenever** it rains, we get a ride from father.
3. **Unless** the game is over, we always stay to help.
4. **As soon as** it started to rain, we ran for shelter.
5. Cole helps his mother **whereas** James just bugs her.
6. He closed the window **because** it was windy.
7. **Though** the weather man said rain, it was sunny.
8. He hugged her **although** she was wet.
9. **Before** the dance, she went home.
10. The boys help out **if** they get to listen to music.

Part II: Write two Complex Sentences on the space provided.

Compound-Complex Sentences

Part I: Identify each part of these Compound-Complex Sentences.

1. Kenny and Sarah had a party because they had lots of cookies, and their guests ate the yummy treats.
2. While Pitisak reads novels, Tommy reads comics, but Sam only reads magazines.
3. Although thought to be indestructible, the Twin Towers fell on September 11, 2001, and that forever changed the NYC skyline.
4. Until Betty graduates, she will live in the apartment, but then she wants to move.
5. Sally, who loves cats, plans to get a kitten, but she needs to find a house.

Part II: Write one Compound-Complex Sentence on the space provided.

Answer Key (Compound-Complex Sentences)**Part I: Identify each part of these Compound-Complex Sentences.**

1. Kenny and Sarah had a party **because they had lots of cookies**, and their guests ate the yummy treats. adverb clause
2. **While Pitisak reads novels**, Tommy reads comics, but Sam only reads magazines. adverb clause
3. **Although thought to be indestructible**, the Twin Towers fell on September 11, 2001, and that forever changed the NYC skyline. adverb clause
4. **Until Betty graduates**, she will live in the apartment, but then she wants to move. adverb clause
5. Sally, **who loves cats**, plans to get a kitten, but she needs to find a house. adjective clause

Part II: Write one Compound-Complex Sentence on the space provided.

Review Types of Sentences**Part I: Identify Simple, Compound, Complex, and Compound-Complex Sentences.**

- _____ 1. My sister and I rang the doorbell, but no one answered it.
- _____ 2. I wrote Betty a letter while she was away at camp.
- _____ 3. Have you seen Mrs. Smith's garden at the back of her house?
- _____ 4. When Mr. Jones entered the room, we all became quiet.
- _____ 5. Cindy likes chemistry, but she likes physics better.
- _____ 6. Since we've lost every game but one, no one is excited about football this year.
- _____ 7. When I'm tired, I'm not good company for anyone.
- _____ 8. Wandering aimlessly up the path, Mrs. Cutter approached the house.
- _____ 9. Jenny sang a solo and accompanied herself on the piano.
- _____ 10. When the rain began, Henry and I were playing tennis, but Sandra was cooking.

Answer Key (Review Types of Sentences)**Part I: Identify Simple, Compound, Complex, and Compound-Complex Sentences**

- ___ compound ___ 1. My sister and I rang the doorbell, but no one answered it.
- ___ complex ___ 2. I wrote Betty a letter while she was away at camp.
- ___ simple ___ 3. Have you seen Mrs. Smith's garden at the back of her house?
- ___ complex ___ 4. When Mr. Jones entered the room, we all became quiet.
- ___ compound ___ 5. Cindy likes chemistry, but she likes physics better.
- ___ complex ___ 6. Since we've lost every game but one, no one is excited about football this year.
- ___ complex ___ 7. When I'm tired, I'm not good company for anyone.
- ___ simple ___ 8. Wandering aimlessly up the path, Mrs. Cutter approached the house.
- ___ simple ___ 9. Jenny sang a solo and accompanied herself on the piano.
- ___ Compound-Complex ___ 10. When the rain began, Henry and I were playing tennis, but Sandra was cooking.

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเจตคติก่อนและหลังเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยคและอนุประโยคของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์และทัศนคติในการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชา English for Communication and Study Skills เรื่องชนิดของประโยคและอนุประโยคของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเท่านั้น

2. สาระสำคัญของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้โอกาสผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะ

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน

3. ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบคำถามตามความเป็นจริงทุกข้อทุกตอน ในการแปลผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะแปลผลโดยภาพรวมทั่วไป อีกทั้งคำตอบของท่านจะถูก

เก็บรักษาไว้เป็นความลับ ดังนั้น การตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลเสียหายต่อท่านหรือ

มหาวิทยาลัยของท่านแต่ประการใด เพราะผู้วิจัยจะนำข้อมูลไปศึกษาในภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ

โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป**คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบตามความเป็นจริง

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 18 ปีหรือน้อยกว่า 19 ปี 20 ปี มากกว่า 20 ปี

3. กลุ่มเรียน

 1 2 3 4 5 6 7 8

4. สาขาวิชา

 Airline Business Hospitality and Tourism Management Hotel and Restaurant Business International Business Tourism Management

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบตามความเป็นจริง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	เป็นวิธีการสอนที่กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน					
2	ช่วยให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม					
3	บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง					
4	มีความสุขในการเรียน					
5	ลดความกังวลในการเรียน					
6	มีการเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล ใบเกียรติบัตร และการชมเชยทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจและเกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน					
7	ฝึกให้ผู้เรียนมีวินัยและมีความรับผิดชอบในงาน ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่ม					
8	มีโอกาสดูชื่นชมความสำเร็จและเห็นคุณค่าของตนเอง					
9	มีความภาคภูมิใจที่ตนเองมีส่วนช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ					
10	ยอมรับในความสามารถที่แตกต่างกันของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม					
11	มีความมั่นใจในเรื่องโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษมากขึ้น					
12	มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ					
13	กระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รู้จักการทำงานร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้ในกลุ่ม					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
14	เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นและ ฝึกฝนการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
15	การสอนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น					
16	มีความรู้และเข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษใน บทเรียนได้ดีขึ้น เนื่องจากได้ทบทวนทำความเข้าใจจาก ผู้สอนและจากสมาชิกในกลุ่ม					
17	สามารถนำความรู้เรื่องโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ในบทเรียนไปประยุกต์ใช้ได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

คำชี้แจง โปรดให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอน

1. นักศึกษาคิดว่าตนเองมีข้อบกพร่องในการทำกิจกรรมกลุ่มอย่างไร

.....

.....

.....

2. นักศึกษาได้ค้นพบข้อดีของตนเองในการทำกิจกรรมกลุ่มหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ประวัติผู้ทำวิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล นายพลัณณพัทธ์ ศิริวงศ์

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3909900481409

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา

สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาคารศรีจุฑาภา 21 ชั้น 2 ถนนอุทองนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0-2160-1200 โทรสาร 0-2160-1199

ประวัติการศึกษา

1. M.A. Applied Professional Studies, DePaul University, Chicago, U.S.A.
2. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ประวัติการทำงาน

1. อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
สุนันทา (General Education Program)
2. ครูผู้สอน ภาควิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
3. ผู้เขียนสุนทรพจน์ องค์การสหประชาชาติ

สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ

Teaching English as a Foreign Language, Writing

2. ชื่อ-นามสกุล ดร. กนกรัตน์ คุณะสารพันธ์

Dr. Kanokrat Kunasaraphan

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3120600221885

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา (Mathematics Education)

สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาคารศรีจุฑาภา 21 ชั้น 2 ถนนอุทงนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0-2160-1200 โทรสาร 0-2160-1199

ประวัติการศึกษา

1. Ed.D. in Instructional Leadership (Higher Education), Argosy University, CA, USA
2. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการทำงาน

1. อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (Mathematics Education)
2. อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (English)
3. นักวิชาการ แผนก English Language Teaching (ELT) บริษัท อักษรเจริญทัศน์ จำกัด

สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ

English Language teaching and learning Strategies
Applied Linguistics for English Language Teaching

3. ชื่อ-นามสกุล นางสาวพิมานมาส นิลสุวรรณ

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1100700553786

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (General Education Program)

สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อาคารศรีจุฑาภา 21 ชั้น 2 ถนนอุทองนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0-2160-1200 โทรสาร 0-2160-1199

ประวัติการศึกษา

1. M.Ed. (TESOL), University of Wollongong, Australia
2. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษธุรกิจ)
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ประวัติการทำงาน

1. อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
สุนันทา (General Education Program)
2. ครูผู้สอน ภาควิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ

Teaching English for the Speakers of other Languages
Translating
Public Speaking

4. ชื่อ-นามสกุล นางสาวปพิชญา ปังกร

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1100400387937

ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา (General Education Program)

สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาคารศรีจุฑาภา 21 ชั้น 2 ถนนอุทองนอก เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0-2160-1200 โทรสาร 0-2160-1199

ประวัติการศึกษา

1. MSc in TESOL, University of Stirling, United Kingdom
2. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการทำงาน

3. อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (General Education Program)
4. อาจารย์ชั่วคราววิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (General Education Program)
5. ครูอัตราจ้างหมวดภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสตรีวิทยา

สาขาที่มีความชำนาญพิเศษ

Teaching English as a Foreign Language